

Zajímaví lidé Hradecka: Naděje amatérského divadla Scenárista: Inspirovat je posláním divadla

Jeho divadelní hru **Husička** mohli diváci nedávno vidět na divadelním festivalu v Hradci Králové. **Divadelní scénáristika** se stala pro **Štěpána Haka** srdeční záležitostí. Stejně jako obec Miletín, odkud pochází i Karel Jaromír Erben.

Zajímaví lidé Hradecka

Hradec Králové – Hry pro miletínskou scénu nepíše dlouho, ale už si stačil spolu s místním divadelním souborem okolo Pivovarské zahrádky vydobýt renomé.

Štěpán Hak se přitom k psaní her nedostal přes uměleckou školu. „Na herectví jsem se hlásil třikrát. Jednou na scénáristiku, ale nezvali mě. Od psaní jsem se ale odradit nenechal,“ říká mladý autor. „Musíš chtít a nebát se, pak jde všechno,“ dodává. Vedle psaní ještě stihá pracovat, nacvičovat představení a věnovat se manželce. Volného času moc nezbyvá. „Manželka ale nemůže nadávat, že s ní nejsem. Ona si na gauči čte a já vedle ní píšu,“ říká naděje amatérského divadla.

Jak jste se dostal k psaní divadelních her?

Ambice byly vždy. Nápad k první hře *Vázání Kytice* jsem nosil v hlavě už dlouho. Dojemný příběh o tom, jak Erben přepsal milostné básně do podoby, kterou známe z Kytice. Zničehonic přišel impuls a já během dne napsal první verzi. Pak přišlo to nejtěžší najít spřízněnou duši.

A co premiéra, jaké to bylo?

To víte, prvotina. „Můj dvorní“ režisér Martin Hlavatý první režiroval a vůbec

Štěpán Hak

- Narozen 13. srpna 1986
- Vystudoval SOŠ a SOU Dvůr Králové nad Labem
- Pracuje jako finanční poradce
- Jeho komičky jsou především divadlo, film a hudba
- Zženatý a zatím bezdětný

jsem nevěděli, co si můžeme dovolit. Věděli jsme, že vytváříme něco nového, ale jde o správný směr? Pár dní před představením byly prodány jen čtyři řady. Nakonec bylo plno, ale všichni šli na komedii! Na děkovačku jsem šel jak ovce na porážku. Ale dojatí diváci tleskali vestoje. Dostali jsme je...

Užíváte si to, že ve svých hrách zároveň i hrajete?

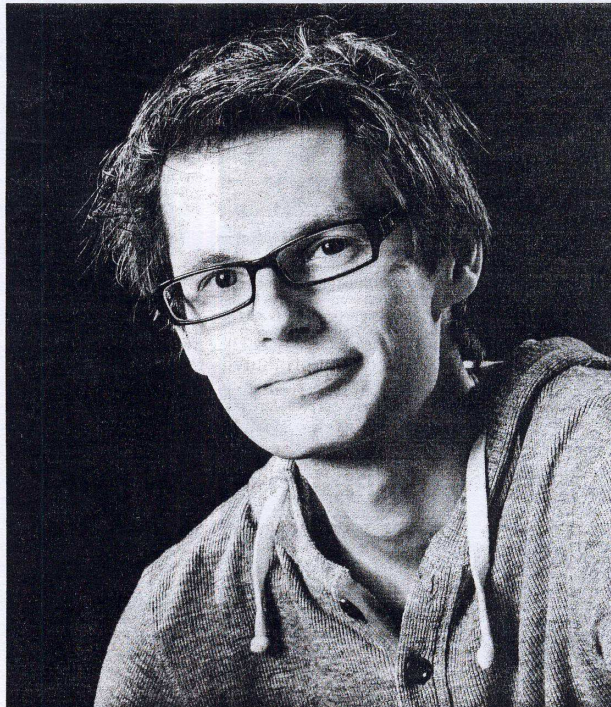
Dřív ano, ale dnes vím, že moje místo je u „psacího stroje“. A hlavně doufám, že se mé hry bez moji herecké účasti ojedou. Věřím, že je v budoucnu sehraji jiné soubory, i profesionální. Ale v to doufám asi každý autor, který to s řemeslem myslí vážně.

Nakopli vás úspěch první hry k další tvorbě?

Určitě mě úspěch potěšil a povzbudil. Plánu bylo spousty, ale nejvíc mě zaujal pořad o mistrovství světa v roce 1969. Začal jsem se o období po roce 1968 víc zajímat, tak vznikl nápad k napsání *Husičky*. Informace jsem ale nechtěl čerpat z učebnic, a tak jsem se vypytał pamětníků. Taky mi pomohly dokumenty a hlavně pořad Co tomu říkáte pane Werichu?

Jaké je poselství Husičky?

S nadsázkou jsem říkal, že jde o oslavu zbabělosti. Tak si připadali někteří lidé, kteří drželi hubu a krok. Ale spolknout hořkou pilulku a obětovat své sny i ambice pro rodinu, chtělo hodně odvahy, lásky a vzájemné podpory. Cílem bylo, aby diváci postavám rozuměli, chápali je. Což se podle reakcí povedlo. Starší generace mi dokázala i přiřadit reálná jména k mým vymyšleným postavám! Mladší populaci jsem nenásilně popostrčil k dějepisu.

NA HRECKOU školu se hlásil třikrát, ale nezvali ho. Ke svému snu si našel cestu sám. Foto: Martin Hlaváček

Dá se říct, že je Husička zatím nejúspěšnější hrou?

Hrajeme ji nečastěji. Účastnili jsme se třeba Open Air Programu v Hradci Králové, kde jsme hráli až o půl jedenácté v noci. Hodně diváků mělo už v tu dobu upitá a různé pokřikovali. Hráť před lidmi, co zpočátku projevují nezajímají a přetaví ho v zaujetí, to se nedá popsat. Připisují to kvalitě inscenace. Dále jsme byli doporučení na Krakonošův divadelní podzim. Bohužel letošní dramaturgie je zaměřena spíše na lehký žánr, tak si té skvělé

atmosféry neužijeme.

Co následovalo po Husičce?

Zvěrstvo jménem *Elita*. Byl jsem požádán o napsání hry k výročí 890. let od první zmínky o Miletíně. Výsledkem byla satirická veselohra, kde se setkávají čtyři politické strany v hospodě u piva a řeší rozpočet města. Patnáct lidí nesleze z jeviště! Velké sousto pro dvorního režiséra a hlavní herce. Tedy neherce. Skoro všichni hráli první, včetně starosty Miletína, který má ve hře i erotickou scénu. (smích)

Horní Brusnice. A je to zajímavé čtení. Využil jsem pravdivou premisu a kolem ní vystavil příběh. Přišel jsem na nový úhel pohledu na válku. Zkrátka v dnešní době mám touhu vyjádřit svůj názor k válce. Dopadá zejména na obvyčejné lidi a nemá vítěze. Má jen silnější a slabší stranu poražených.

Co děláte mimo psaní her?

Pracuju jako obchodní vedoucí poradenské společnosti. Neustále rozšiřuji kmen několika set klientů, kterým pomáhám s řešením jejich cílů. Ať už bydlení nebo jen výhodnější povinné ručení. Z tvůrčího hlediska mám napsaný třeba román, ale ještě jsem asi neměl ambici to dotáhnout do konce a vydat ho. Paralelně spolupracuji na filmu. Momentálně píši scénář pod dohledem úspěšného režiséra a scénáristy. Ale jak to dopadne, ví jen pánbůh...

Co byste říkal na nabídku, že by vaši hru zfilmovali?

Nebránil bych se tomu. Ale rád bych napsal scénář sám. Kdybych ale zjistil, že na to nemám, nebo že se už nechci vyjadřovat k tomu samému, přenechal bych to jiným

Stiháte se při tom všem věnovat i manželce?

Co vám mám povídat. Je to se mnou mám povídat. Je to se mnou těžký. Někdy se zaseknou a píšu celý den jen s pauzami na jídlo. Bývá to zpravidla v den, kdy něco musím udělat a to má pak blesky v očích. (smích) Ale snažím se. Ne proto, že musím, ale proto, že jsem v její přítomnosti rád. Nikdy ale nebudu ten manžel, co má pravidelně odpoledne volné.

Jakub Vrba

A na čem pracujete teď?

Z Miletína přes kopec jsou bývalé Sudety. Na jaře se mi do rukou dostaly ručně psané paměti jedné obyvateľky z

INZERCE

MD MD logistika, a.s.
přijme

ŘIDIČE KAMIONU

Požadujeme 2 roky praxe v řízení sk. "E", bezúhonnost, časovou flexibilitu.
Nabízíme zajímavě ohodnocenou práci v dynamické firmě na trhu logistiky potravin.